

**Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

**26 iunie 2026
nr. 21/8**

mun. Chișinău

**Plenul Colegiului Disciplinar pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Lilia Potînga

Valentina Stratulat

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință publică cauza disciplinară intentată în temeiul sesizării Procurorului General interimar, Machidon Alexandru în privința acțiunilor judecătorului Guțu Denis din cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Central

C O N S T A T Ă

1. ARGUMENTELE SESIZĂRII

- 1.1** La 07 august 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Procurorului General interimar, Machidon Alexandru, prin care invocă acțiuni ilegale a judecătorului din cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Central, Guțu Denis.
- 1.2** Prin dispoziția inspectorului-judecător principal interimar nr. 811s-1241p/m din 11 august 2023 sesizarea a fost înregistrată și repartizată spre verificare inspectorului- judecător Diana Ioniță.
- 1.3** Prin rezoluția inspectorului-judecător Diana Ioniță din 12 septembrie 2025 s-a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare în privința judecătorului din cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Central, Guțu Denis în baza elementelor abaterii disciplinare, stabilite la lit.i) și p) alin. (1), art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (nr. 178/2014).

2. CIRCUMSTANTELE DE FAPT

2.1 Raportat fondului dedus judecării s-a stabilit că, prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 mai 2014, XXX XXX a fost condamnat în baza **art. 187 alin. (2)** lit. b), d), e) și f) Cod penal la 4 ani închisoare, fără aplicarea amenzii în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, iar pentru concurs de infracțiuni, lui XXX XXXi s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **5 ani** cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu deducerea din termen perioada cât inculpatul s-a aflat **în arest preventiv la domiciliu** (30.05.2013- 10.09.2013). În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui XXX XX a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din **03 noiembrie 2016** a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care XXX XXX a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, la 4 ani închisoare cu amendă în mărime de 500 unități convenționale. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugat partial pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 18 mai 2013, stabilindu-i lui XXX XXX pedeapsa definitivă de **5 ani închisoare** cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale. Termenul pedepsei **urmând a fi calculat din momentul reținerii inculpatului**. Această soluție privind vinovăția și pedeapsa lui XXX XXX a rămas definitivă.

La 08 august 2021, avocatul XXX XXX , a înaintat Judecătoriei Comrat cerere privind aplicarea față de condamnatul XXX XXX prevederilor Legii privind amnistia **nr. 210 din 29.07.2018.**

La ședința din 17 ianuarie 2022 avocatul XXX XXX a depus o cerere suplimentară, prin care a solicitat aplicarea în privința condamnatului prevederilor **Legii nr. 243** (din 24.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova cu absolvirea de executarea pedepsei penale. În ședințele de judecată condamnatul XXX XXX nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare pentru executarea pedepsei închisorii.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central (judecător Guțu Denis) din **19 ianuarie 2022** a fost **admisă cererea avocatului XXX XXX** , în interesele condamnatului XXX XXX și aplicată Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova cu absolvirea lui XXX XXX de executarea pedepsei închisorii de 5 ani cu amendă în mărime de 500 u.c., fiind eliberat de executarea a termenului rămas, ținând cont de deținerea lui XXX XXX sub arest la domiciliu de la 30.05.2013 până la 22.10.2013).

Ulterior contestării cu recurs a actului judecătoresc de către procuror, prin decizia Curții de Apel Comrat din **21 aprilie 2022** (judecători Colev Gr., Curdov A., Starciuc Șt.) s-a **admis recursul procurorului** și s-a **casat** încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 19 ianuarie 2022, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care **s-a respins cererea avocatului**, în interesele lui XXX XXX , privind aplicarea în privința acestuia a amnistiei în temeiul Legii nr. 243/2021.

În continuare prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din **13 septembrie 2024** (judecătorul Guțu Denis/dosar nr. 1-24097591-23- 21 ji-30082024-1) s-a dispus **admiterea altei cereri a avocatului XXX XXX în interesele condamnatului XXX XXX** cu privire la aplicarea în privința acestuia a Legii cu privire la amnistie nr. 243/2021 . Corespunzător, în temeiul art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243/2021 s-a dispus **reducerea** în privința condamnatului pedepsei cu închisoarea de **5 ani** stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 cu 1/3, adică cu **1 an și 8 luni**.

La adoptarea soluției judecătorul Guțu Denis a reieșit din faptul că, XXX XXX **parțial a executat pedeapsa cu închisoarea** (anterior fiind în arest la domiciliu), or, conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în termenul pedepsei a fost inclus termenul deținerii în arest preventiv a acestuia în perioada (de la 30.05.2013 până la 22.10.2013). Totodată, s-a invocat că, conform art. 1 din Legea nr. 243/2021, „*prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2-5, 7, 8*”. La fel, din textul încheierii din 13 septembrie 2024, judecătorul Guțu Denis a statuat că, deoarece art. 7 a Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova prevede că, „*(1) Persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art. 4-6 i se reduce termenul de pedeapsă după cum urmează: a) cu o treime, dacă este condamnată pe un termen de până la 7 ani inclusiv...* ”, iar de la momentul pronunțării deciziei Curții de Apel din 03 noiembrie 2016 până la moment, XXX XXX **n-a săvârșit careva infracțiuni**, prevederile legale enunțate fiindu-i aplicabile acestuia.

Această soluție a instanței de fond **n-a fost contestată cu recurs**, devenind definitivă.

S-a mai constatat că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova Nr. 1342-VII din 4 decembrie 2019, Denis Guțu a fost numit, pe un termen de 5 ani, în funcția de judecător în cadrul Judecătoriei Comrat.

Prin Hotărârea nr.321/19 din 6 august 2019, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a propus Președintelui Republicii Moldova numirea lui Denis Guțu în funcția de judecător la Judecătoria Comrat, pe un termen de 5 ani.

Conform art.II alin.(2) din Legea nr.120 din 23 septembrie 2021 pentru modificarea Constituției Republicii Moldova, judecătorul Denis Guțu, prin efectul legii, se consideră numit în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

Prin Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr.446/33 din 24 decembrie 2019, nr.222/17 din 8 noiembrie 2022 și nr.598/36 din 29 octombrie 2024, Denis Guțu a fost desemnat pentru îndeplinirea atribuțiilor judecătorului de instrucție la Judecătoria Comrat, până la 1 ianuarie

Din datele Colegiului Disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii în perioada de activitate anilor 2023 - 2025, prin hotărârea nr.187/16 din 23 aprilie 2024 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii magistratului vizat i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară finală – avertisment, pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, expuse în Raporturile Inspecției judiciare cu nr.130s-172p/m din 11 aprilie 2023 și nr.196s-250p/m din 25 aprilie 2023.

3.OPINIA MAGISTRATULUI

Se reține că inspecția judiciară la 12 septembrie 2025, a remis rezoluția de începere a procedurii disciplinare judecătorului vizat în procedura de sesizare, cu solicitarea opiniei asupra argumentelor invocate.

Magistratul a remis în adresa inspectorului judecător opinia sa și menționat că, la 05 mai 2025 cet. XXX XXX a depus o sesizare cu același conținut, adresată mai multor instituții de stat (instituția prezidențială, Cancelaria de Stat, instituția parlamentară, Procuratura Anticorupție ș.a.)și Inspecției judiciare din cadrul CSM.

Drept temei cet. XXX XXX a invocat „, inclusiv acțiunile/inacțiunile judecătorului Denis Guțu în cazul aplicării prevederilor Legii amnistiei nr. 210 din 29.07.2018 în privința condamnatului XXX XXX, potrivit încheierii Judecătoriei Comrat, oficiul Central din 19.01.2022. ”

La 19 iunie 2025, inspectorului -judecător a emis decizia prin care a respins sesizările cet. XXX XXX ca neîntemeiate (inclusiv și asupra alegațiilor referitoare la ilegalitatea acțiunilor judecătorului la aplicarea amnistiei). Menționează judecătorul că, este supus acțiunilor de intimidare din partea dlui Gheoghiu Veceslav, care, fiind inculpat în cadrul mai multor dosare penale, depune sesizări în mod constant cu conținut repetitiv, atât în adresa Inspecției judiciare, cât și Procuraturii Generale. Constant este filat și urmărit atât el în calitate de magistrat, cât și membrii familiei sale de către persoane interpușe de XXX XXX, a cărei sesizare a servit izvor pentru procurorul interimar al Procuraturii Generale în prezenta cauză.

Sesizarea Procurorului General interimar, Alexandru Machidon, privind abaterea disciplinară în temeiul art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor privește încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 13 septembrie 2024 prin care a fost admisă cererea avocatului XXX XXX, în interesele condamnatului XXX XXX, fiindu-i aplicate în privința acestuia dispozițiile Legii amnistiei nr. 243 din 24.12.202. În temeiul art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243/2021 condamnatului XXX XXX i s-a redus pedeapsa de 5 ani privațiune de libertate, stabilită prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03.11.2016, cu 1/3, adică cu 1 an și 8 luni.

În continuare, se precizează de către Guțu Denis că, în condițiile art. 1 alin. (6) din Legea nr.243/2021, la 30 august 2024 avocatul XXX XXX, acționând în interesele condamnatului XXX XXX, s-a adresat Judecătoriei Comrat cu cererea privind aplicarea Legii amnistiei nr. 243 (din 24.12.2021) cu reducerea pedepsei neexecutate la data intrării în vigoare a acestei legi, cu o treime din pedeapsă, stabilind restul de executat la 3 ani și 4 luni privare de libertate, cu executare în penitenciar.

Susține existența la materialele cauzei a răspunsului Inspectoratului Național de Probațiune în privința condamnatului XXX XXX. Consideră magistratul că, la adoptarea încheierii din 13 septembrie 2024 au fost respectate rigorile legale, această încheiere nefiind contestată de către reprezentantul Procuraturii, fiind definitivă. Or, conform art. 107 alin. (1), (2) și (3) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate. Amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii de infracțiuni prevăzute la art. 166¹ alin. (2)-(4), precum și persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiunile prevăzute la art. 171-175¹, 201, 206, 208, 208¹ și 208².

Corespunzător, această lege, pe lângă faptul că reglementează condițiile de aplicabilitate a unei instituții de drept penal de la art. 107 CP, reprezintă un act de clemență al puterii legiuitoare,

acordată prin lege organică privind unele infracțiuni comise anterior datei prevăzute în lege și care are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și a altor consecințe ale condamnării.

În continuare, magistratul la fel a reiterat art. 1 alin. (1) al Legii nr. 243/2021. În opinia magistratului, XXX XXX a beneficiat de condițiile art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243/2021 fiindu-i redusă pedeapsa închisorii de 5 ani cu 1/3, adică cu 1 an și 8 luni.

Conform art. 469 alin. (1) CPP RM, în executarea pedepsei instanța judiciară adoptă decizii privind modificări referitoare la executarea unor hotărâri, și anume: eliberarea de pedeapsă sau ameliorarea pedepsei în legătură cu adoptarea unei legi cu efect retroactiv, sau în alt mod îmbunătățirea situației (articolele 10 și 10¹ CP), precum și excluderea unor părți din decizia de condamnare în cazul extrădării condamnatului; eliberarea de pedeapsă pe baza actului de amnistie sau stingerii executării pedepsei (art. 275 Cod executiv).

Conform art. art. 471, 472 Cpp, aceste chestiuni se examinează de către instanțele judecătorești la cererea condamnatului sau a apărătorului. La caz, specifică judecătorul că, în privința lui XXX XXX anterior nu s-a aplicat amnistia, prejudiciul pe cauză fiind reparat, astfel fiind reunite toate condițiile pentru aplicarea actului de amnistie.

La caz nu poate fi reținută abaterea disciplinară invocată și reglementată de prevederile art. 4 alin. (1) lit. i) cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor adică, încălcarea normelor în procesul de îndeplinire a justiției. Or, actul de clemență a statului exprimat printr-o lege organică (nr. 243/2021) de aplicare a unei astfel de instituții precum ar fi amnistia. Este de reținut aplicabilitatea amnistiei stabilită la art. 107 Cod penal a fost preluată de Legea nr. 243/2021, totodată, cu validarea la art. 7 unor excepții.

Prin urmare, au caracter imperativ normele, de la care nu este posibil de derogat, anumite acțiuni sau pot impune abținerea de la săvârșirea acțiunilor, și nu se poate concluziona că, reglementările Legii nr. 243/2021 au caracter mai imperativ în raport cu norma art. 107 Cod penal (implicită fiind întinderea domeniului de special al legii nr. 243). Mai opinează Guțu Denis că, nu se poate concluziona nici faptul că, prin aplicarea amnistiei în condiții legale a încălcat careva norme corespunzătoare raporturilor juridice deduse judecării, or, în acțiunile invocate de petent nu constituie o încălcare a procesul de îndeplinire a justiției.

Dezacordul autorului cu soluția instanței de fond, potrivit judecătorului, nu constituie temei suficient pentru sancționarea disciplinară a unui judecător. Consideră Guțu Denis că, autorul sesizării n-a prezentat probe pertinente în confirmarea precum și caracterului intenționat sau neglijenței grave a acțiunilor sale în calitate de magistrat, iar alegațiile raportate calității actului judecătoresc rămân neconvingătoare.

Mai mult, au fost invocate o serie de acte judecătorești asupra cărora nu se poate expune, fiind emise de alți judecători din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, și care nu au tangență cu cererea dedusă judecării. Or, în calitate de magistrat are acces doar la materialele dosarului repartizat spre examinare. Totodată, potrivit magistratului, la aprecierea acțiunilor judecătorului privind interpretarea sau aplicarea legii urmează a se ține cont de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Din interpretările Curții Constituționale a Republicii Moldova (Hotărâre nr. 28 din 14 decembrie 2010), controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs în corespundere cu procedurile jurisdicționale. Sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului doar în cazul anulării hotărârii, judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația.

Standardele internaționale întăresc această poziție: și anume Recomandările Consiliului Europei (CM/Rec(2010)12): Judecătorii trebuie să fie protejați de orice presiuni sau sancțiuni care ar putea afecta independența lor. Jurisprudența CEDO (cauza Oleksandr Volkov vs. Ucraina, 2013): sancționarea judecătorilor trebuie să fie proporțională, bazată pe criterii clare și să nu se confunde cu dezacordul asupra interpretării legii. Principiile de la Bangalore: judecătorul este liber să aplice și să interpreteze legea, iar greșelile judiciare pot fi corectate prin căi de atac, nu prin sancțiuni administrative, decât dacă se dovedește abuz sau rea-credință. Avizul nr. 3 al CCJE (2002): răspunderea disciplinară nu trebuie să fie folosită pentru a penaliza judecătorii pentru decizii

nepopulare sau interpretări juridice contestate.

Astfel, consideră că, faptele invocate de către petiționar drept încălcări admise de judecător, în esență, raportează direct și în exclusivitate dezacordului cu încheierea din 13 septembrie 2024 prin care a aplicat actul de amnistie în baza art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea 243/2021 în privința lui XXX XXX, condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, Cod penal, termenul de pedeapsă fiind redus cu 1/3.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial, acționează fără nici un fel de restricții, influente, presiuni, amenințări sau intervenții directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Se consideră că sesizarea reprezintă, de fapt, o contestare indirectă a unei soluții definitive, nu o probă de conduită culpabilă. Or, pentru angajarea răspunderii disciplinare, conform Legii nr. 178/2014, trebuie dovedite: intenția sau neglijența gravă, dovedită prin încălcări evidente, neîndoielnice și nescuzabile.

Respectiv, potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Tot în acest sens, consideră Guțu Denis că, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințare, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare. Altfel spus, o neregularitate a actului judecătoresc constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

Cu privire la acest aspect, prin sesizare se analizează și se impută modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în raport cu împrejurările de fapt și de drept, or, modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci când se ignoră din culpă, în mod grav; neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, fapt ce nu se atestă la caz.

În concluzia celor enunțate, judecătorul opinează că, lipsa oricărei probe privind intenția sau neglijența gravă exclude incidența art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 și sancționarea sa, în lipsa unor probe obiective, ar constitui o atingere directă la principiul independenței justiției, consacrat de art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, de jurisprudența Curții Constituționale și de standardele internaționale în materie.

4. POZIȚIA INSPECTEI JUDICIARE

4.1 Conform constatărilor inspectorului-judecător expuse în raportul nr. 811s/1241 p/m din 02.010.2025 prin corelare cu cele stabilite în proces de verificare a sesizării, raportat acțiunilor magistratului din cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Central, Guțu Denis n-a fost posibilă reținerea unor argumente suficiente și convingătoare în favoarea soluției adoptate prin încheierea din 13 septembrie 2024. Or, din constatările Inspecției judiciare **reiese caracterul ilegal** al soluției adoptate de către magistrat în raport cu cererea avocatului XXX XXX, în interesele XXX XXX.

Exceptând expunerea asupra fondului judecat și prin considerarea standardului de independență al magistratului, consacrat în normele legale naționale și internaționale, la caz s-au reținut circumstanțe factologice și juridice incontestabile, în măsură să compromită legalitatea soluției adoptate de către magistrat la **13 septembrie 2024**:

- Art. 107 alin. (1) Cod penal expres stabilește că, *amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei*

- instituția amnistiei în fiecare caz se aplică în baza unei Legi speciale, la caz, Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

- din norma Legii nr. 243/2021 (art. I) reiese expres aplicabilitatea amnistiei în privința bănuiților, învinuiților, inculpărilor și **condamnărilor**. Succesiv, reieșind din statutul subiectului procesual care se poate bucura de actul de clemență al statului, prin lege este desemnată instituția cu

competența aplicării (implicite fiind și condițiile/procedurile diferențiate pentru aplicarea propriu-zisă);

-din sensul Legii nr. 243/2021 reiese expres că, în privința persoanelor **condamnate** amnistia se aplică, dacă acestea se caracterizează pozitiv **pe parcursul executării pedepsei**, perioadei de probațiune sau termenului de probă **și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus**. Corelativ, se impune expres de legiuitor ca aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate la pedeapsa închisorii să se decidă de către comisiile speciale, înstitute în acest sens în cadrul instituției de punere în executare a pedepsei cu închisoarea și a Inspectoratului national de probațiune. Comisiile speciale se instituie prin ordinul Ministrului Justiției și activează în baza unui Regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiției. În temeiul deciziilor acestor comisii, Instituția care pune în executare pedeapsa închisorii **inițiază demersurile către instanța de judecată competentă** privind aplicarea prevederilor Legii despre amnistie (art. 1 din Legea nr. 243/2021);

-din prevederile menționate supra reiese condițiile generale de respectat pentru aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii eligibile aplicării actului de clemență al statului. Totodată, legiuitorul prin aceeași lege stabilește persoanele eligibile pentru aplicarea amnistiei (la caz la art. 6 din Legea nr. 243/2021), condamnatului XXX XXXf iindu-i aplicabilă lit.d) (or, acesta a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor de la art. **187 alin. (2) și art. 349** Cod penal). Succesiv, prin art. 7 din aceeași lege se stabilește un mecanism diferențiat de beneficiere de aceste persoane de actul de clemență stabilit prin Legea nr. 243/2021 prin reducerea termenului de pedeapsă cu 1/3 (XXX XXX fiind condamnat la pedeapsa închisorii pe un termen de până la 7 ani).

Deși, aparent anume soluția indicată supra a fost dispusă de către magistratul Guțu Denis prin încheierea din 13 septembrie 2024, totuși, magistratul a ignorat condițiile generale impuse de legiuitor pentru beneficierea de către condamnații la închisoare de instituția amnistiei. Or, condițiile generale stabilite la art. 1 din Legea nr.243 devin aplicabile și în cazurile excepțiilor stabilite la art.7. Aplicarea amnistiei pentru persoanele de la lit.d) **art.6** în niciun fel nu presupune nerespectarea condițiilor generale impuse pentru aplicabilitatea Legii nr. 243/2021. Respectiv, considerațiunea magistratului Guțu Denis, precum că aceste condiții în mod automat devin neobligatorii în cazul **condamnărilor care se eschivează de la executarea pedepsei cu închisoarea** (anunțați în căutare) se conchide necorespunzătoare.

Amnistia, fiind actul de clemență al statului prin care se anulează pedeapsa și consecințele juridice ale unor infracțiuni, contribuind și la reabilitarea persoanelor condamnate, odată cu asta, nu poate fi compromis, denaturat prin tratarea vădit extensivă și diminuarea condițiilor de respectat pentru condamnații, care cu diligență au pornit pe calea corectării și reeducării.

S-a mai indicat că, nu poate fi reținut argumentul magistratului, precum că aflarea lui XXX XXX în arest preventiv (la domiciliu) constituie o executare a pedepsei penale cu închisoarea . Or, în speță la faza executării propriu- zise nu s-a ajuns, pe motivul eschivării condamnatului de la executare. Echivalarea de către judecător a măsurii preventive cu executarea pedepsei este ilegală și incorectă. Aceste instituții (măsură preventivă și pedeapsa penală), fiind distincte prin natura sa juridică (aplicându-se la faze diferite ale procesului penal), obțin conexiune între ele doar la calcularea pedepsei cu închisoarea.

Din elementele cauzei nr. 1-24097591-23-21 ji-30082024-1 și conținutul încheierii din 13.09.2024 rezultă că, judecătorul Guțu Denis unipersonal, prin substituirea Comisiei Penitenciarului, în care condamnatul urma să-și execute pedeapsa închisorii, a evaluat oportunitatea aplicării în privința lui XXX XXXa amnistiei. Din cele stabilite se conchide că, judecătorul Guțu Denis practic a substituit un organ colegial specializat în acest sens din cadrul Instituției penitenciare. Asumarea acestei prerogative de către magistrat contravine prevederilor Codului de executare, dar și reglementărilor Statutului de executare a pedepsei de către condamnați (aprobat prin Hotărârea Guv. Nr. 583 din 26.05.2006). **Judecătorul sesizat și-a atribuit competențele exclusive ale Comisiei speciale a penitenciarului, a substituit-o pentru luarea unei decizii favorabile pe caz.** Conchide că maniera de soluționare a cauzei nr. 1-24097591-23-21 ji-30082024-1 de către magistratul Guțu Denis depășește atribuțiile funcționale ale judecătorului. Judecătorul prin lege este obligat să judece, să analizeze, să aprecieze actele, acțiunile, probele prezentate de administrația penitenciarului și de condamnat, după caz, să solicite probe suplimentare. În cazul din speță magistratul a preluat

argumentele avocatului Aranaut Victor privind aplicarea în privința condamnatului XXX XXXa Legii 243/2021 prin transcrierea acestora în actul judecătoresc, fără a expune probatoriul administrat prin prisma pertinentei, admisibilității, în măsură să confirme temeinicia circumstanțelor invocate de către avocat, fără a le pune la îndoială.

Respectiv, argumentul magistratului (din opinia prezentată) precum că, condamnatul XXX XXXa executat pedeapsa închisorii în perioada arestului preventiv se reține necorespunzător. Totodată, nu s-a reținut nici poziția magistratului precum că, anterior Inspekția judiciară a respins o sesizare a cet. Gheorghiu Veaceslav. Or, anterior acest autor a formulat mai multe sesizări în privința magistratului Guțu Denis în procedurile examinate de către magistrat în privința sa (de insolvabilitate și penale), cauza XXX XXXfiind invocată ca o circumstanță corelativă, care prin prisma art. 20 alin. (2) lit.d) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor a fost lăsată fără examinare pe motivul depunerii sesizării în această parte de către un subiect necorespunzător. Respectiv, de către Inspekție prin decizia din 19 iunie 2025 privind respingerea sesizării ca neîntemeiată (nr. 489s-731p/m) au fost verificate și soluționate doar circumstanțele în care autorul a avut calități procesuale.

În altă ordine de idei, s-a notat că, anterior judecătorul **Guțu Denis** prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din **19 ianuarie 2022** (dosar nr. 1-21150078-23-21 ji- 08102021-1) a examinat și admis **o altă cerere a avocatului XXX XXX**, în interesele condamnatului XXX XXXla pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani (anunțat în căutare) **privind aplicarea amnistiei** în temeiul Legii nr. 243/2021 și eliberarea de pedeapsa penală. Ulterior casării acestui act judecătoresc de dispoziție (prin decizia CAComrat din 21.04.2022), același avocat, în interele aceluiași condamnat (XXX XXX, aflat în căutare) adresează instanței o altă cerere de aplicare a aceleiași legi (nr. 243/2021), doar că solicitând reducerea din pedeapsa închisorii a 1/3 (1 an și 8 luni).

Cauza fiind repartizată judecătorului Guțu Denis, acesta, contrar incompatibilității evidente (prin considerarea examinării și soluționării anterioare a cauzei nr. 1-24097591- 23-21 ji-30082024-1) ilegal și-a asumat examinarea și soluționarea cererii avocatului (contrar prevederilor art.33, 34 Cpp). Succesiv, în cazul din speță, imparțialitatea judecătorului este pusă la o îndoială rezonabilă (alin. (2) pct.6), art.33 Cpp).

Prin considerarea **caracterului imperativ al condițiilor aplicării amnistiei** în temeiul Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **condițiilor de incompatibilitate a magistratului** de a judeca cauza (art.33,34 Cpp), conchide că magistratul Guțu Denis prin acțiunile sale a comis abaterile disciplinare stabilite la art. 4 alin.(l) **lit.i) și p)** din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică, *i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției;p) alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât se afectează încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, care, după gravitatea lor, nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor.*

Se mai indică că din elementele speței verificate, prin raportare la examinarea și soluționarea anterioară (prin încheierea din 13.09.2024) unei alte cauze în privința aceluiași condamnat cu același obiect, în acord cu art. 4¹ alin. (1) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară, se deduce că abaterile au fost comise cu **intenție**. Or, *se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. p), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective.* Caracterul intenționat al acțiunilor magistratului a fost dedus și din asumarea examinării și soluționării repetate a cauzei, inițate în interesul aceluiași condamnat XXX XXXaflat în căutare (prin încheierea din 19.01.2022).

5. POZIȚIA PARTICIPANȚILOR ÎN ȘEDINȚĂ

5.1 În ședință inspectorul – judecător Mariana Martalog a susținut raportul întocmit în baza circumstanțelor de fapt și de drept, menționând că cele indicate în Raport în acțiunile magistratului

vizat se întrunesc elementele abaterii disciplinare, stabilite la art. 4 alin.(1)lit.i) a Legii nr. 178 din 25.07.2014.

5.2 În şedinţa judecătorul Guţu Denis a solicitat încetarea procesului.

6. CADRUL LEGAL INVOCAT DE INSPECTIA JUDICIARĂ

Conform art. 4 alin. (1) lit. i) şi p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (nr.178/25.07.2014) **Constituie abatere disciplinară:**

i) încălcarea normelor imperative ale legislaţiei în procesul de înfăptuire a justiţiei;

p) alte fapte care aduc atingere onoarei sau probităţii profesionale ori prestigiului justiţiei în aşa măsură încât se afectează încrederea în justiţie, comise în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau în afara acestora, care, după gravitatea lor, nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică şi conduită profesională a judecătorilor.

Pct. 445- 449 din Statutul de executare a pedepselor de către condamnaţi, aprobat prin Hotărârea Guv. Nr. 583 din 26.05.2006) prevede că

Comisia penitenciarului este creată şi funcţionează în baza regulamentului propriu, aprobat prin ordinul directorului Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

Comisia penitenciarului este **un organ colegial** prezidat de şeful penitenciarului. Componenta nominală a Comisiei, la propunerea şefului penitenciarului şi a organului care delegă membrul Comisiei, se aprobă de către directorul Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

In componenţa comisiei se includ reprezentanţi ai serviciilor de securitate, regim şi supraveghere, juridic, evidenţă specială, educaţie, psihologic, asistenţă socială, probaţiune penitenciară, medical şi de producere ale penitenciarului, precum şi reprezentanţi ai autorităţilor administraţiei publice locale, autorităţii de tutelă şi curatelă din localitatea dislocării penitenciarului şi ai asociaţiilor obşteşti.

Comisia penitenciarului este creată în scopul eficientizării procesului de educare, reeducare şi resocializare a condamnaţilor, racordarea practicii punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate la cadrul legislativ, precum şi mării flexibilităţii de schimbare a regimului de detenţie a condamnaţilor.

În acord cu art. 272 alin.(1),(2) Cod de executare, în cazul amnistiei, în temeiul art.107 din Codul penal, care liberează condamnatul de executarea în continuare a pedepsei, fie reduce pedeapsa sau o comută, **instituţiile şi organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă examinează aplicabilitatea actului de clemenţă fiecărui condamnat** şi, după caz, cu acordul condamnatului, **înaintează un demers instanţei de judecată competente conform art. 470 din Codul de procedură penală.** La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt şi de drept invocate. Demersul se judecă în condiţiile Codului de procedură penală. (2) **Condamnatul este în drept să înainteze personal un demers instanţei de judecată pentru examinarea posibilităţii aplicării actului de amnistie. In acest caz, instituţiile sau organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă remit instanţei de judecată dosarul personal al condamnatului.**

Art. 107 alin. (1) Cod penal expres stabileşte că, **amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei;**

Art. 1 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova prevede că **prezenta lege se aplică condiţionat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probaţiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidenţa prevederilor art. 2-5, 7, 8”.**

Art. 33 alin. (3) Cpp, **Judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanţă, cit şi pe cale ordinară sau extraordinară de atac şi urmează a fi recuzat şi în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiaşi cauze în primă instanţă, pe cale ordinară sau extraordinară de atac, precum şi în cazul participării ca judecător de instrucţie.**

7. APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR.

7.1 Audiind poziția părților, examinând materialele cauzei disciplinare, în temeiul și limitele raportului prezentat de inspectorul-judecător, Plenul colegiului disciplinar constată comiterea de către judecătorul Guțu Denis din cadrul Judecătoriei Comrat a abaterii disciplinare prevăzută de art.4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, iar în partea abaterii prevăzută de art.4 alin. (1) lit. p) consideră necesar a înceta cauza disciplinară pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

7.2 Se reține, că potrivit art.3 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare, în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.*

Plenul Colegiul disciplinar remarcă faptul, că potrivit sensului legii, judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii unei abateri disciplinare de către judecător.

7.3 În acest sens Plenul Colegiului disciplinar subliniază că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară *este prevăzută de lege*, dacă în acțiunile judecătorului sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia: *latura obiectivă și subiectivă*, în lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și în aceste condiții *nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.*

Astfel, caracterul imputabil al motivelor invocate, urmează a fi apreciat în corespundere cu prevederile Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, din reglementările căreia rezultă că, judecătorul poartă răspundere disciplinară dacă a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Or, pentru ca o faptă să poată fi considerată abatere disciplinară trebuie să aibă un caracter ilicit și să fie comisă din motive imputabile judecătorului.

Plenul reiterează în continuare că, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a unui judecător este necesar să existe o conduită ilicită a acestuia, încălcarea normelor de conduită stabilite prin legi și regulamente, să existe o legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, iar această faptă să fie comisă cu vinovăție, fie sub forma intenției, fie a neglijenței grave.

Reprezintă relevanță și concluziile Curții Constituționale expuse în Hotărârea nr. 12 din 7 iunie 2011, în care s-a stabilit că, pentru angajarea răspunderii judecătorului nu este suficientă existența unei erori judiciare cauzatoare de prejudiciu drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceasta devine imputabilă judecătorului drept consecință a exercitării atribuțiilor cu „rea-credință” sau „neglijență gravă”. În acest context, Curtea a subliniat că judecătorii beneficiază de imunitate în exercitarea justiției. Așadar, pentru a se reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție.

7.4. În această ordine de idei, se deduce că în sfera răspunderii disciplinare se includ numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural, care pun în discuție valabilitatea actelor judecătorești, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare. Existența condițiilor, la întrunirea cărora un judecător poate fi supus răspunderii disciplinare este necesară pe motiv că, judecătorii în activitatea lor trebuie să dețină puterea de a-și exercita responsabilitățile judiciare, având obligația de a asigura aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și în termen rezonabil.

7.5. În temeiul art.34 alin.(5) din Legea nr. 178 din 25-07-2014 *”cauza disciplinară se examinează doar în limitele raportului inspecției judiciare, întocmit în conformitate cu prevederile art.26 alin.(2) ”.*

Din materialul probator administrat în cadrul procedurii disciplinare cu referire la circumstanțele invocate și faptele imputate judecătorului Guțu Denis în raportul Inspecției judiciare,

Plenul Colegiului Disciplinar constată că procedura a fost inițiată prin sesizarea Procurorului General interimar.

Astfel, potrivit raportului prezentat, acțiunile judecătorului Denis Guțu din cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Central au fost încadrate de inspecția judiciară în baza art.4 alin.(1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căror constituie abatere disciplinară:

- *i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.*

7.6 De menționat că Inspecția Judiciară, în Raportul prezentat, a reținut caracterul imperativ al normelor art. 107 alin.1 CP, art.1 a Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, pct. 445-449 din Statutul de executare a pedepsei (HG nr. 583/2006, art. 272 alin.1 ,2 Cod de Executare.

Potrivit constatărilor din raport, inspectorul judecător a reținut următoarea faptă calificată ca abatere disciplinară în **baza art. 4 alin.1 lit.i) din Legea nr. 178/2014** ce constituie obiectul prezentei sesizări , și anume judecătorul **Guțu Denis** prin încheierea emisă la data de 13 septembrie 2024 (Judecătoria Comrat , sediul Central) a dispus reducerea cu 1/3 pedeapsa cu închisoarea de 5 ani stabilită lui XXX XXX prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, adică cu 1 an și 8 luni fără a respecta caracterul imperativ al condițiilor prevăzute de Legea amnistiei prin care judecătorul Guțu Denis unipersonal, prin substituirea Comisiei Penitenciarelor, în care condamnatul urma să-și execute pedeapsa închisorii, a evaluat oportunitatea aplicării în privința lui XXX XXXa amnistiei.

7.7. Plenul Colegiului Disciplinar mai reține că la adoptarea soluției judecătorul Guțu Denis a reieșit din faptul că, XXX XXX **parțial a executat pedeapsa cu închisoarea** (anterior fiind în arest la domiciliu), unde conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în termenul pedepsei a fost inclus termenul deținerii în arest preventiv a acestuia în perioada (de la 30.05.2013 până la 22.10.2013). Totodată, s-a invocat că, conform art. 1 din Legea nr. 243/2021, *„prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2-5, 7, 8”.*

La fel, din textul încheierii din 13 septembrie 2024, judecătorul Guțu Denis a statuat că, deoarece art. 7 a Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova prevede că, *„(1) Persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art. 4-6 i se reduce termenul de pedeapsă după cum urmează: a) cu o treime, dacă este condamnată pe un termen de până la 7 ani inclusiv... ”*, iar de la momentul pronunțării deciziei Curții de Apel din 03 noiembrie 2016 până la moment, XXX XXX **n-a săvârșit careva infracțiuni**, prevederile legale enunțate fiindu-i aplicabile acestuia.

7.8 Plenul Colegiului Disciplinar reține că potrivit prevederilor art.1 alin.(1) - (6) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, (1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și **persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2-5, 7, 8.**

(2) Aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate (în continuare - comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa, din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor și ai Inspectoratului Național de Probațiune. Comisiile speciale se instituie prin ordinul ministrului justiției și activează în baza unui regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiției. (3) În temeiul deciziilor comisiei speciale, instituția care pune în executare pedeapsa inițiază demersurile către instanțele de judecată competente privind aplicarea prevederilor prezentei legi. (4) Aplicarea amnistiei față de persoanele bănuite, învinuite se decide de procuror, la faza de urmărire penală, iar față de persoanele inculpate - de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei. (5) Persoana bănuită, învinuită poate înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanța de judecată privind examinarea posibilității

aplicării amnistiei doar dacă a fost refuzată de procuror. **(6) Persoana condamnată poate înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanța de judecată privind examinarea posibilității aplicării amnistiei doar dacă a fost refuzată de comisia specială.**

Pct. 445- 449 din Statutul de executare a pedepselor de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 583 din 26.05.2006 care prevede că

Comisia penitenciarului este creată și funcționează în baza regulamentului propriu, aprobat prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Comisia penitenciarului este **un organ colegial** prezidat de șeful penitenciarului. Componenta nominală a Comisiei, la propunerea șefului penitenciarului și a organului care delegează membrul Comisiei, se aprobă de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

În componența comisiei se includ reprezentanți ai serviciilor de securitate, regim și supraveghere, juridic, evidență specială, educație, psihologic, asistență socială, probațiune penitenciară, medical și de producere ale penitenciarului, precum și reprezentanți ai autorităților administrației publice locale, autorității de tutelă și curatelă din localitatea dislocării penitenciarului și ai asociațiilor obștești.

Comisia penitenciarului este creată în scopul eficientizării procesului de educare, reeducare și resocializare a condamnaților, racordarea practicii punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate la cadrul legislativ, precum și măririi flexibilității de schimbare a regimului de detenție a condamnaților.

Conform art.107 alin. (1) Codul penal, **amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.**

Potrivit art.272 alin.(1) din Codul de executare, în cazul amnistiei, în temeiul art.107 din Codul penal, care liberează condamnatul de executarea în continuare a pedepsei, fie reduce pedeapsa sau o comută, instituțiile și organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă examinează aplicabilitatea actului de clemență fiecărui condamnat și, după caz, cu acordul condamnatului, înaintează un demers instanței de judecată competente conform art. **470 din Codul de procedură penală**. La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt și de drept invocate. Demersul se judecă în condițiile Codului de procedură penală.

(2) Condamnatul este în drept să înainteze personal un demers instanței de judecată pentru examinarea posibilității aplicării actului de amnistie. În acest caz, instituțiile sau organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă remit instanței de judecată dosarul personal al condamnatului.

Articolul 470 alin.1 prevede că (1) Chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16), 17¹) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa sau, după caz, de Colegiul specializat anticorupție al Judecătoriei Chișinău. Pct.15 a art.469 se referă la liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare);

Din analiza detaliată a normelor expuse supra rezultă că procedura legală a fost eludată. Or, în conformitate cu art. 272 alin. (1) și (2) din Codul de executare, examinarea inițială a aplicabilității amnistiei este atributul exclusiv al instituției sau organului care asigură executarea pedepsei. Chiar și în cazul în care condamnatul înaintează demersul personal sau prin intermediul avocatului după cum prevede alin. 2, organul care asigură executarea pedepsei este **obligat să remită instanței dosarul personal** al acestuia.

7.9 La caz, prin încheierea din 13 septembrie 2024, emisă în cadrul cauzei nr. 1-24097591-23-21 ji-30082024-1 urmare a cererii depuse de avocatul Victor Arnaut în interesele condamnatului Serghei Kirciu, judecătorul Denis Guțu a aplicat reducerea pedepsei cu o treime prin eludarea normelor imperative expuse supra.

Plenul Colegiului Disciplinar reține că magistratul a soluționat cauza pe fond în lipsa dosarului personal al condamnatului și fără decizia obligatorie a Comisiei Speciale a penitenciarului. Prin acest act, judecătorul și-a atribuit competențele exclusive ale Comisie speciale a penitenciarului , eludând etapa obligatorie de evaluare psihologică și de stabilire a riscului de recidivă, reglementată de **art. 272 alin. (1) și (2) din Codul de executare** și al **pct. 445-449 din Statutul de executare a pedepsei** (HG nr. 583/2006) care stabilesc că aplicarea amnistiei se inițiază obligatoriu prin mecanismul comisiilor speciale din cadrul instituțiilor penitenciare, cu anexarea obligatorie a dosarului personal al

condamnatului. De asemenea, **art. 1 și art. 6-7 din Legea specială nr. 243/2021** raportat la **art. 107 Cod penal** prevede că *Amnistia este un act de clemență acordat exclusiv persoanelor care se caracterizează pozitiv și care demonstrează reeducare pe parcursul executării pedepsei.*

Prin urmare nicio cerere de amnistie nu poate fi examinată judiciar fără o verificare preliminară din partea organului de executare și fără transmiterea oficială a dosarului personal al subiectului.

7.10 În acest context, prin decizia sa, magistratul a eludat mecanismul legal de evaluare psihologică și de stabilire a riscului de recidivă, evaluând de unul singur oportunitatea aplicării amnistiei.

Mai mult ca atât, art.470 CPP expres prevede că chestiunile privind executarea pedepsei, la caz aplicarea amnistiei *se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.* Astfel, anume acest aspect leagă instanța de organul ce asigură executarea pedepsei de comisia penitenciară și concluziile formulate de aceasta prezente în actele aferente executării pedepsei de către persoana condamnată aflată în procesul executării pedepsei.

La caz, condamnatul XXX XXX nici nu începuse executarea pedepsei cu închisoarea deoarece **se sustrăgea de la executare și era anunțat în căutare.**

7.11 Astfel, se atestă că, judecătorul Guțu Denis la examinarea cererii avocatului depusă în interesele condamnatului de aplicare a amnistiei a încălcat normele imperative menționate. Or, judecătorul și-a atribuit competențele exclusive ale Comisiei Penitenciare și a soluționat cauza în lipsa evaluării obligatorii din partea comisiei speciale.

Cu referire la argumentul magistratului conform căruia exceptarea de la art. 7 din Legea nr. 243/2021 ar fi automată, Plenul Colegiului Disciplinar relevă că condițiile generale de la art. 1 caracterizarea pozitivă, riscul de recidivă mediu sau redus sunt cumulative și obligatorii pentru orice formă de amnistie, inclusiv și în cazul reducerilor parțiale de pedeapsă. Interpretarea extensivă a judecătorului, conform căreia aceste condiții devin neobligatorii în cazul persoanelor care sunt anunțate în căutare, reprezintă o sfidare directă a scopului legii și o favorizare nejustificată a condamnatului anunțat în căutare. Prin urmare, condițiile generale din articolul 1 din Legea nr. 243/2021 sunt obligatorii și în cazul reducerilor parțiale de pedeapsă (art. 7).

În ceea ce privește alegația că arestul preventiv la domiciliu echivalează cu începerea executării pedepsei pentru un condamnat aflat în căutare Plenul Colegiului Disciplinar relevă că contravine fazei de executare a pedepsei penale. O persona aflată în căutare nu poate îndeplini condiția imperativă de a se caracteriza pozitiv pe parcursul executării și nici nu poate fi evaluat psihologic de comisia penitenciarului pentru a se expune asupra riscului de recidivă.

Cu referire la invocarea că perioada petrecută de XXX XXX în arest preventiv la domiciliu reprezintă o „executare a pedepsei închisorii”, Plenul Colegiului Disciplinar relevă că arestul preventiv la domiciliu este o măsură procesuală provizorie, iar pedeapsa cu închisoarea este pedeapsa finală. Măsurile preventive și pedepsele penale sunt instituții distincte, iar singura lor conexiune legală ar fi calculul matematic de scădere a termenelor la faza de încarcerare. Echivalarea lor conceptuală pentru a justifica aplicarea amnistiei reprezintă o interpretare judiciară greșită.

Astfel, faza de executare propriu-zisă a pedepsei nu începuse niciodată din cauza sustragerii de la executare din partea condamnatului.

Cu referire la invocarea prevederilor art. 469 alin. (1) pct. 15) CPP și art. 471, 472 CPP, afirmând că chestiunile privind amnistia se examinează de instanță la cererea condamnatului sau a apărătorului, iar în cazul lui XXX XXX prejudiciul era reparat și nu mai beneficiase anterior de amnistie, **Plenul relevă că există desosebire dintre dreptul de a depune o cerere și procedura imperativă de examinare a acesteia.**

Articolul 469 CPP stabilește într-adevăr categoria de chestiuni ce pot fi soluționate de instanță la faza executării. Însă, modalitatea concretă prin care se pune în executare amnistia în cazul condamnaților la închisoare este reglementată cu caracter special și imperativ de art. 272 din Codul de executare. Chiar și atunci când condamnatul depune cererea personal sau prin intermediul avocatului după cum prevede art. 272 alin. 2 Cod de executare, organul care asigură executarea ANP **este obligat să remită instanței dosarul personal** al condamnatului. Instanța nu poate decide din oficiu, ci este obligată să analizeze actele transmise de administrația penitenciarului. În speță, judecătorul a

examinat o cerere izolată a avocatului XXX XXX , în lipsa dosarului personal al condamnatului XXX XXX .

În ceea ce privește aserțiunea că reglementările Legii speciale nr. 243/2021 nu pot avea un caracter mai imperativ decât norma generală din art. 107 Cod penal, iar aplicarea reducerii de 1/3 conform art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 243/2021 reprezintă un act de clemență suveran al legislativului, Plenul relevă că articolul 107 Cod penal stabilește doar cadrul general, iar Legea nr. 243/2021 este cadrul legal care guvernează procedura. Prin urmare articolul 1 din Legea nr. 243/2021 instituie o **condiție de fond generală și imperativă**: amnistia se aplică doar persoanelor care „se caracterizează pozitiv pe parcursul executării pedepsei [...] și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus”. Totodată structura legii speciale nu permite izolarea art. 7 (reducerile de pedeapsă) de criteriile obligatorii din art. 1.

Așadar, faptul că numitul XXX XXX se eschiva de la executarea pedepsei și era anunțat în căutare , excludea *de jure* posibilitatea de a fi caracterizat pozitiv sau evaluat de comisiile speciale. În acest context acest raționament în viziunea Plenului este eronat și încalcă principiul fundamental de drept *Lex specialis derogat legi generali* (Legea specială derogă de la legea generală).

Cu referire la alegația că la 19 iunie 2025 Inspekția Judiciară a respins deja o sesizare depusă de cet. Gheorghiu Veaceslav, invocând un caracter repetitiv, campanii de intimidare, filaj și utilizarea sesizării ca instrument de presiune, Plenul relevă că prezenta procedură disciplinară nu este întemeiată pe sesizarea cetățeanului Gheorghiu Veaceslav, ci are ca obiect **sesizarea Procurorului General interimar**. Mai mult, obiectul celor două sesizări este total diferit: sesizarea din 2025 viza încheierea din 07.03.2025 care se referea la o cauză de insolabilitate, pe când sesizarea Procurorului General vizează **Încheierea din 13 septembrie 2024** privind aplicarea **Legii nr. 243/2021**. Totodată în Decizia emisă la 19 iunie 2025 de către Inspekția Judiciară s-a indicat că ”nu poate constitui obiect de verificare alte cauze identificate aleatoriu de către autor, în raport cu acestea autorul neconfirmând calitatea de subiect îndreptățit legal să sesizeze despre o eventuală abatere disciplinară”. Prin urmare, Inspekția Judiciară nu s-a pronunțat anterior pe fondul cazului XXX XXX .

În ceea ce privește invocarea că încheierea din 13.09.2024 nu a fost contestată de procuror, devenind definitivă, invocând totodată Hotărârea Curții Constituționale nr. 28/2010, recomandările Consiliului European, jurisprudența CEDO (*Oleksandr Volkov vs. Ucraina*) și principiile de la Bangalore pentru a susține că interpretarea legii nu poate atrage răspunderea disciplinară, judecătorul trebuind protejat de orice presiuni în exercitarea independenței sale, Plenul relevă că independența judecătorului nu înseamnă imunitate absolută în fața arbitrariului și a încălcării normelor de procedură. Faptul că procurorul de caz nu a contestat încheierea nu exclude răspunderea disciplinară a magistratului.

Totodată, Jurisprudența CEDO și Hotărârile Curții Constituționale din Republica Moldova delimitează clar „eroarea de interpretare a legii” (făcută cu bună-credință) de „neglijența gravă sau rea-credință”. În speță, nu suntem în prezența unei simple neînțelegeri a textului legii, ci în fața unui mecanism de eludare a normelor statuate supra.

7.12 Prin urmare, magistratul Guțu Denis a încălcat normele imperative ale legislației prin faptul că a ignorat procedurile stricte de aplicare a amnistiei, art.1 alin.(1) - (6) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **art. 272 alin. (1) și (2) Cod de executare** raportat la **pct. 445-449 din Statutul de executare** (HG nr. 583/2006). Or, aceste norme stabilesc că nicio instanță nu poate aplica amnistia fără o evaluare prealabilă a riscului de recidivă de către o comisie specială colegială a penitenciarului și fără prezentarea dosarului personal al condamnatului.

Plenul Colegiului disciplinar în continuare reține că, în temeiul normei prevăzute de art.4 alin.(1) lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ca *încălcarea a normelor imperative* ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, se subînțeleg acele norme imperative, care impun o anumită conduită, *de la care ele nu pot deroga*, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse. Prin norme imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Deci, normele de drept imperativ sunt acelea care impun subiecților de drept o acțiune sau le obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de

drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiune, nu permit să se deroge de la ele sau să nu se aplice.

Sub aspectul laturii subiective, pentru a reține existența abaterii disciplinare art.4 al.1 lit.i) din Legea nr.178 este necesar ca judecătorul cu intenție sau cu neglijență gravă să urmărească scopul încălcării normelor imperative ale legii.

Astfel aplicarea normelor imperative urmează a fi efectuată în baza unor reguli stabilite de lege. Dacă o norma nu este clară sau permite discreția judecătorului, atunci aceasta nu ar putea fi calificată ca norma imperativă, și respectiv nu ar putea fi angajată răspunderea disciplinară.

La fel, o norma nu este imperativă doar pentru că subiectul a suportat careva careva consecințe, antrenarea răspunderii disciplinare survenind doar după constatarea nemijlocită și cumulativă în acțiunile judecătorului a celor două condiții latura obiectivă și subiectivă.

7.13 Examinând latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de **art. 4 alin. (1) lit. i)** din Legea nr. 178/2014, Plenul Colegiului Disciplinar reține că Inspekția Judiciară a demonstrat caracterul cert al încălcării normelor imperative ale art.1 alin.(1) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **art. 272 alin. (1) și (2) Cod de executare** raportat la **pct. 445-449 din Statutul de executare** (HG nr. 583/2006).

De asemenea, nerespectarea normelor menționate mai sus de către judecător nu constituie însă singura cerință pentru a fi constatată abaterea disciplinară respectivă, astfel, latura subiectivă ce precede și însoțește fapta ilicită trebuie analizată și sub aspectul imputabilității conduitei ilicite a judecătorului.

7.14 În continuare, Plenul Colegiului Disciplinar relevă că constatarea prevederii faptei prejudiciabile în materia răspunderii disciplinare nu este suficientă pentru calificarea acesteia drept o abatere disciplinară. O asemenea calificare poate fi dată numai în măsura în care fapta a fost săvârșită cu vinovăție (sub formele prevăzute de Legea nr. 178/2014).

Art. 4¹ din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dezvoltă noțiunile de abatere disciplinară săvârșită *prin intenție* sau *prin neglijență gravă*.

Atât acțiunea, cât și inacțiunea prejudiciabilă trebuie să reprezinte o manifestare psihică conștientă și volitivă a persoanei.

Intenția ca formă de vinovăție, condiție obligatorie pentru constatarea existența unei abateri disciplinare, se manifestă faptul că judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual, își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective.

Neglijența gravă ca formă de vinovăție, condiție obligatorie pentru constatarea existenței unei abateri disciplinare, se manifestă prin admiterea încălcării unor norme de drept material ori procesual, fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce.

Totodată, în cazul neglijenței grave, *lipsa de previziune* manifestată de judecător trebuie să fie *inexplicabilă* din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, *să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației* judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme.

La acest aspect Plenul reține că sub aspectul laturii subiective al componenței abaterii disciplinare prevăzute la art. 4 alin.1 lit. i) din Legea nr. 178/2014, se constată că judecătorul Guțu Denis a admis încălcarea din neglijență gravă.

Magistratul a conștientizat consecințele faptelor sale și, deși nu a urmărit în mod direct producerea lor, a acceptat posibilitatea survenirii acestora, acțiunile sale fiind de natură să afecteze încrederea în justiție

Or, acesta conștientiza rezultatele faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor, iar aceste acțiuni afectează încrederea în justiție. Corespunzător faptele expuse au atins nivelul de gravitate al unei abateri disciplinare și reprezintă un factor determinat pentru stabilirea existenței abaterii disciplinare imputate deoarece la caz este reținută neglijența gravă a judecătorului.

În consecință, nu poate fi reținută alegația Inspekției Judiciare privind comiterea abaterii cu intenție. Pentru a fundamenta existența intenției sau a relei-credințe într-o astfel de cauză, Inspekția

Judiciară avea obligația să demonstreze un interes personal, o legătură obscură ori obținerea unui beneficiu direct între magistrat, avocat și condamnat, circumstanțe care nu se atestă în prezenta speță.

Deși nu s-a demonstrat existența unei intenții directe urmărirea deliberată a rezultatului, se constată că aceștia a manifestat o lipsă de previziune inexplicabilă pentru un magistrat. Ignorarea normelor imperative de a prevedea impactul deciziei sale asupra prestigiului justiției, judecătorul a acceptat implicit riscul afectării încrederii publice în actul de justiție.

Corespunzător faptele expuse au atins nivelul de gravitate al unei abateri disciplinare și reprezintă un factor determinat pentru stabilirea existenței abaterii disciplinare imputate deoarece la caz este reținută neglijența gravă a judecătorului.

În corelare cu cele expuse Plenul Colegiului Disciplinar subliniază că normele imperative menționate supra impun o conduită univocă și strict determinată, de la care judecătorul nu poate deroga.

În acest context, Plenul reiterează că încălcarea normelor de drept imperativ subminează autoritatea justiției și produce incertitudine juridică.

Reținând natura abaterii disciplinare din prezenta hotărâre, amploarea și efectul acestora constatate, Plenul Colegiului Disciplinar reține comiterea abaterii disciplinare de către judecătorul Guțu Denis cu neglijență gravă.

7.15 În consecință, având în vedere situația de fapt reținută, Plenul apreciază că în cauză s-a făcut dovada încălcării, de judecătorul Guțu Denis a normelor imperative a art.1 alin.(1) ale Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, art. 272 alin. (1) și (2) Cod de executare raportat la pct. 445-449 din Statutul de executare (HG nr. 583/2006), fiind întrunit elementul material al laturii obiective și subiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014.

Cu privire la abaterea disciplinară întemeiată în baza art. 4 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 178/2014;

7.16 Pentru a reține abaterea prevăzută la art. 4 lit. p), Plenul subliniază necesitatea identificării unor fapte care, prin gravitatea lor, depășesc simpla încălcare a normelor etice. Acestea trebuie să afecteze onoarea profesională sau prestigiul justiției într-atât încât să submineze încrederea publicului în sistemul judiciar, indiferent dacă au fost comise în timpul sau în afara exercitării funcției.

Art. 33 alin. (3) Cpp, invocat de inspectorul judecător prevede că *Judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cit și pe cale ordinară sau extraordinară de atac și urmează a fi recuzat și în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță, pe cale ordinară sau extraordinară de atac, precum și în cazul participării ca judecător de instrucție.*

7.17 Plenul Colegiul disciplinar constată că obligația judecătorului de a se abține de la acțiuni care ar aduce atingere onoarei și prestigiului profesiei este statuată și de standardele internaționale în domeniul eticii și deontologiei judecătorilor.

Astfel, potrivit pct.2.2 din Declarația privind etica judiciară de la Londra (2010), adoptată de Rețeaua Europeană a Consiliilor Judiciare „*Onoarea profesională implică faptul ca judecătorul să se asigure că, prin practica profesională și prin persoana sa, nu pune în pericol imaginea publică a judecătorului, a instanței sau a sistemului de justiție*”.

De asemenea, în partea ce ține de probitatea profesională, pct. 2.1 din Declarația menționată supra statuează că *probitatea impune judecătorului să se abțină de la orice comportament lipsit de tact și delicatețe, și nu doar de la cel care este contrar legii.*

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului judiciar în ansamblul său.

Această apreciere globală este făcută în raport de onoarea și probitatea profesională a magistraților, fiind rezultatul aprecierilor publice individuale ale acestora.

În aceeași ordine de idei și Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, stabilesc că *integritatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată funcției judiciare. Judecătorul trebuie să se asigure că în ochii unui observator rezonabil conduita sa este ireproșabilă. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să reafirme încrederea publicului în integritatea corpului judiciar.*

Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile, subliniază că *responsabilitatea judecătorilor include obligația de a menține un standard ridicat de conduită profesională pentru a asigura independența și eficiența justiției.*

Ținând cont de cele menționate, Plenul Colegiul disciplinar reține că judecătorul este obligat să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în funcție și în societate.

Legea nu precizează care sunt manifestările ce pot aduce atingere onoare, probității profesionale ori prestigiului justiției, fapt care determină verificarea acțiunilor judecătorului vizat prin prisma prevederilor legale naționale, standardele internaționale în domeniu, care instituie principii și reguli ce determină comportamentul judecătorului. Aceasta permite de a concluziona că acțiunile ce pot intra în sfera acestei abateri disciplinare sunt: conduita agresivă (limbaj, violențe fizice) a judecătorului de natură a contraria sau indigna opinia publică, frecventarea unor locuri cunoscute ca având o reputație îndoielnică, legături cu persoane care au o proastă reputație (infractori notorii, interlopi etc), implicarea în controverse publice, denigrarea unor persoane, erori de conduită morală, desfășurarea unor activități care, prin natura lor, pot crea îndoeli în rândul opiniei publice cu privire la seriozitatea, independența, imparțialitatea sau integritatea magistratului, îndeplinirea obligațiilor într-o manieră eficientă și adecvată etc. Nu în ultimul rând este importantă și gravitatea faptei, să nu constituie doar o încălcare a Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor.

7.18 Analizând temeinicia sesizării prin prisma **art. 4 alin. (1) lit. p)** din Legea nr. 178/2014, Plenul Colegiului Disciplinar reține că inspecția judiciară a invocat aspecte de incompatibilitate privind nerespectarea art. 33 alin. (3) CPP pe motiv că anterior judecătorul **Guțu Denis** prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din **19 ianuarie 2022** (dosar nr. 1-21150078-23-21 jî-08102021-1) a examinat și admis **o altă cerere a avocatului XXX XXX**, în interesele condamnatului XXX XXX la pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani (anunțat în căutare) **privind aplicarea amnistiei** în temeiul Legii nr. 243/2021 și eliberarea de pedeapsa penală. Ulterior casării acestui act judecătoresc de dispoziție prin decizia Curții de Apel Comrat din 21.04.2022, același avocat, în interesele aceluiași condamnat XXX XXX, aflat în căutare adresează instanței o altă cerere de aplicare a aceleiași legi nr. 243/2021, doar că solicitând reducerea din pedeapsa închisorii a 1/3 (1 an și 8 luni).

La caz, Plenul constată că judecătorul Guțu Denis nu s-a aflat într-o situație de incompatibilitate, argumentele Inspecției Judiciare sub acest aspect fiind neîntemeiate. Din analiza materialelor rezultă că cererea din anul 2022 a avut ca obiect solicitarea de eliberare totală de pedeapsa penală, urmărind stingerea integrală a obligației de executare a celor 5 ani de închisoare, pe când cererea din anul 2024 a avut un obiect complet diferit, vizând doar reducerea parțială cu o treime (1/3), respectiv cu 1 an și 8 luni, a pedepsei neexecutate.

Deși ambele cereri fac referire la aceeași lege-cadru, respectiv Legea nr. 243/2021, normele de aplicare, criteriile de calcul și textul de lege analizat sunt complet diferite.

Interdicția de rejudecare prevăzută de normele procesual penale la articolul 33 alineatul (3) din Codul de procedură penală intervine strict atunci când un judecător primește spre examinare exact același litigiu, între aceleași părți, cu același obiect și aceleași temeuri, remis spre rejudecare după casare.

În speță, dosarul din anul 2022 a fost remis după casare spre examinare unui alt complet de judecată, în timp ce cererea din anul 2024 a fost înregistrată ca o procedură cu totul nouă. Prin urmare, între cele două proceduri judiciare există o diferență substanțială de obiect, temei juridic și suport documentar. Acest ansamblu de circumstanțe confirmă cu certitudine că sesizarea din anul 2024 constituie o cauză nouă, nefiind o nouă judecare a aceleiași cauze în sensul strict al legii, fapt ce demonstrează că judecătorul a acționat în limitele cadrului legal și nu a încălcat regimul incompatibilităților.

Potrivit art. 36 alin. (1) lit. a) din *Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul disciplinar poate hotărî: constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art.6.*

Potrivit art.6 alin.(1) din *Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor* sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sînt: a) *avertismentul*; b) *muștrarea*; d) *eliberarea din funcția de judecător*.

În consecință, având în vedere situația de fapt reținută, Plenul apreciază că în cauză s-a făcut dovada încălcării, de judecătorul Guțu Denis, fiind întrunit elementul material al laturii obiective și subiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din *Legea nr. 178/2014*.

Potrivit art. 36 alin. (1) lit. a) din *Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul disciplinar poate hotărî: constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art.6.*

Potrivit art.6 alin.(1) din *Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor* sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sînt: a) *avertismentul*; b) *muștrarea*; d) *eliberarea din funcția de judecător*.

Conform prevederilor art. 7 (alin.1-2) din *Legea nr. 178/2014*, sancțiunile disciplinare se aplică judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați pentru faptele comise în timpul exercitării mandatului de judecător. Sancțiunile disciplinare se aplică proporțional gravității abaterii disciplinare comise de judecător și de circumstanțele personale ale acestuia. La circumstanțele personale se referă volumul de lucru al judecătorului, lipsa personalului care asistă judecătorul în examinarea cauzei și condițiile de muncă. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în procesul judiciar în cadrul căruia s-a comis fapta, cît și efectele asupra imaginii și prestigiului justiției.

În acord cu principiile expuse în *Carta Europeană privind statutul judecătorilor*, gravitatea sancțiunii aplicabile este supusă principiului proporționalității.

Testul general de proporționalitate este divizat în analiza a trei condiții diferite. În această optică, pentru a satisface exigența de proporționalitate, măsura aplicabilă trebuie: 1) să reprezinte o metodă eficientă în vederea realizării scopurilor spre care aceasta tinde (testul eficacității și adecvării); 2) să fie necesară pentru a atinge scopurile relevante, astfel încât să nu existe alternative mai favorabile (testul necesității și subsidiarității); 3) să corespundă unui just echilibru între scopurile propuse și interesele implicate.

Totodată Plenul Colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența CtEDO în ceea ce ține de aplicare a principiului de proporționalitate. Astfel în cauza *Manole v. Moldova* (nr. 26360/19, hotărâre din 18 iulie 2023), Curtea a stabilit că garanțiile procedurale, precum și natura și severitatea sancțiunii impuse sunt, de asemenea, criterii care trebuie examinate atunci când este vorba de aprecierea proporționalității unei ingerințe.

Plenul mai reține și faptul că, judecătorul Sergiu Guțu anterior a fost sancționat disciplinar, fapt ce a condus la aplicarea unei sancțiuni proporționale faptelor constatate, și anume "avertisment".

Astfel, la individualizarea sancțiunii, Plenul va ține cont de criteriile stabilite la art. 7 din *Legea nr. 178/2014*, respectiv: gravitatea faptei, consecințele acesteia, precum și circumstanțele personale ale judecătorului (faptul că anterior a mai fost sancționat).

În această ordine de idei, Plenul Colegiului Disciplinar, ținând cont de gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecătorul Sergiu Guțu– apreciată ca fiind comisă cu neglijență gravă, precum și de circumstanțele personale ale magistratului de faptul că anterior i-a fost aplicată sancțiune disciplinară, consideră oportun aplicarea în privința judecătorului a sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare.

Or, nerespectarea normelor imperative este o încălcare a obligațiilor profesionale de bază, iar sancțiunea trebuie să fie proporțională și să atingă scopul preventiv-educativ al răspunderii disciplinare. În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din *Legea nr. 178/2014* cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți*.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” constată

abaterea disciplinară prevăzute de art.4 alin.1 lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor comise de judecătorul Guțu Sergiu și i se aplică sancțiune sub formă de mustrare. În partea referitoare la abaterea prevăzută de art.4 alin.1 lit. p) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor intentată în temeiul sesizării consideră necesar de a înceta din motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

În conformitate cu art. 35, art. 36 alin. (1), art. 37 alin. (1) și art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. **Se constată** abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. 1 lit.i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor comise de judecătorul Guțu Denis din cadrul Judecătoriei Comrat, sediu Central și se aplică sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”.
2. Se încetează procedura disciplinară în partea referitoare la abaterea prevăzută de art.4 alin.1 lit. p) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor intentată în temeiul sesizării din motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.
3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.
4. Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele ședinței:

Lucia Bagrin

Membrii:

/semnăturile/

Lilia Potînga

Valentina Stratulat

Schibin Vladislav

Sergiu Beșliu